

दुतियो पाठो । सोपाको थेरो ।

सोपाक स्थविर श्रावस्तीमधील दरिद्री मातेचा पुत्र होता. त्याची माता प्रसववेदनांनी दीर्घकाळपर्यंत मूर्च्छितावस्थेत राहिल्याने तिच्या नातलगांनी तिला मृत समजून उत्तरक्रियेसाठी स्मशानात नेले. वादळवारा व पावसाने त्रस्त नातलग उत्तरक्रिया न करताच परत निघून गेले. तेवढ्यात मुलाचा जन्म झाला व त्याची आई तत्काळ मरण पावली. स्मशानपाळाने त्याचे पालनपोषण केले. तो त्याच्या 'सुप्पिय' नावाच्या मुलाबरोबर वाढला. स्मशानपाळाने त्याला दत्तक घेतले. स्मशानात जन्म झाल्यामुळे त्याला 'सोपाक' नाव मिळाले. सोपाक भिक्खुसंघात प्रविष्ट होऊन अर्हत झाले. बुद्धसहवास व बुद्धसंवादाचे वर्णन त्यांनी येथे केले आहे.

दिस्वा पासादछायायं, चङ्कमन्तं नरुत्तमं ।
तत्थ नं उपसङ्कम्म, वन्दिस्सं पुरिसुत्तमं ॥१॥
एकंसं चीवरं कत्वा, संहरित्वान पाणयो ।
अनुचङ्कमिस्सं विरजं, सब्बसत्तानमुत्तमं ॥२॥
ततो पज्हे अपुच्छि मं, पज्हानं कोविदो विदू ।
अच्छम्भी च अभीतो च, व्याकासि सत्थुनो अहं ॥३॥
विस्सज्जितेसु पज्हेसु, अनुमोदि तथागतो ।
भिक्खुसङ्घ विलोकेत्वा, इमं मत्थं अभापसथ ॥४॥
लाभा अङ्गानमगधानं, येसायं परिभुज्जति ।
चीवरं पिण्डपातञ्च, पच्चयं सयनासनं
पच्चुट्ठानञ्च सामीचिं, तेसं लाभा' ति च ब्रवी ॥५॥
अज्जतगे' मं सोपाक, दस्सनायोपसङ्कम ।
एसा चे' व ते सोपाक, भवतु उपसम्पदा ॥६॥
जातिया सत्तवस्सोहं, लब्धान उपसम्पदं ।
धारेमि अन्तिम देहं, अहो धम्मसुधम्मता' ति ॥७॥

(थेरगाथा)

*** सद्ध (शब्दार्थ) ***

दिस्वा (पूर्वकाळवाचक अव्यय) - पाहून
पासादछाया (स्त्री.) - प्रासादाची सावली
विसज्जित - प्रश्नांचे दिलेले उत्तर

व्याकासि (क्रि.) - स्पष्ट करणे, सांगणे, उत्तर देणे
चङ्कमन्तं - चिंतन करीत येरझारा घालताना
अनुमोदि (क्रि.) - अनुमोदन केले

